

та, приимать онова, щото просятъ. Но колкото за здравіе-то и животъ-тъ, за тѣлесно-то спокойствіе и невѣрѣдители-тѣ наслажденія на този свѣтъ, не можемъ да сме увѣрени кога и до койъ степень тѣ сж по воліѣ-тъ Божіѣ. Дозволено е да ги просимъ отъ Бога, но пакъ трѣбва да оставямы на неговѣ-тъ воліѣ да ни ги дава или да ни ги не дава споредъ както нему ся вижда добро.

П. Ако бы да не приедемъ скоро онова щото просимъ, трѣбва ли да ся отчаемъ и да прѣстанемъ отъ да ся молимъ?

О. Не трѣбва, но на противъ трѣбва да постоянствуваме съ по голѣмо усърдіе. (Вижд. Лук. 18; 1-8).

П. Споменѣ ли Исусъ другѣ причинѣ, по който трѣбва да просимъ добрини отъ Отца?

О. Споменѣ.

Има ли отъ васъ такъвъ нѣкой чловѣкъ, който, ако му поискъ сынъ му хлѣбъ, той да му даде камъкъ? Или ако поискъ рыбъ, да ли ще му да змійъ? И тъй кога вы, които сте лукави, знаете да давате добры даванія на чада-та си, колко повече Отецъ въ който е на небеса, ще даде добрини на тыя, които ищѣтъ отъ него? (Ст. 9, 10, 11.)

П. Какъ трѣбва да ся насърдимъ отъ примѣръ-тъ на земны-тѣ родители?

О. Много трѣбва да ся насърдимъ отъ тѣхный-тъ примѣръ. Ако тѣ, които сж лукави, не ся отричатъ отъ чада-та си но имъ даватъ каквото имъ е нужно, възможно ли е че Небесный Отецъ, който е дълготърпѣливъ и многомилостивъ, да ся отрича отъ сърдечны-тѣ прошенія на чада-та си? Не е възможно.